

la, naj jih pred zastopniki naroda zagovarja, ti bodo pa potem spoznali, ali je kriv, ali ni kriv. Naša vlada sama, pravim, ki je tak zakon vpe-ljala, se ga bo tudi držala, in se ga ne boji. Najmanj pa dr. Korošec, in najmanj za to svoje delo, ko je z močno roko ustavil hujskanje na vojsko. Tedaj bi pač bil dr. Korošec kriv, če bi mirno pripustil, da se hujska na vojsko, da se pobijajo ljudje med seboj in da nemoteno napadajo s kamenjem policijo in orožništvo, ko hoče napraviti red, da se razbija tuje imetje itd.

Kdo zagovarja dr. Korošca? On ni najel nobenih advokatov, branil se bo sam, saj ve, da je obtožba le ena v dolgi vrsti različnih radičevskih in demokratskih lopovščin. Ali vkljub temu zagovarjajo njegov odločen na stop vsi trezno misleči krogi doma in na tujem. Vsi domači veliki listi, ki niso ravno plačani od Radiča ali Pribičeviča, povdarjajo, da je sreča za našo državo, da ima v tem tako perečem trenutku vodstvo vse notra-nje politike dr. Korošec v rokah. Iz drugih držav pa prejema dr. Korošec priznanje, da je znal v usodnem trenutku vojne hujskače, demokratske in radičevske kričače ukrotiti. Kajti če bi se to ne zgodilo, danes bi morda že bil jok po vsej Sloveniji, ker sam Mussolini je te dni dejal, da bi nastopilo »odkrito sovraštvo« — med nami in Italijo, to je vojna! To vedo po vsej Evropi. In ker vsa Evropa hoče mir, zato tudi vsa Evropa danes gleda na našega voditelja kot na moža, ki je s svojim odločnim nastopom preprečil zlo nove vojne, ki si je hotela ravno Slovenijo izbrati kot bojno polje!

Ali bo obsojen?

Obsojen? Kdo pa je sodnik v tej zadevi? Narod sam! V tej zadevi pa še posebno slovenski narod, katerega zastopa dr. Korošec v vladi. Slovenski narod v veliki večini ga sodi že dolgo vrsto let in ga ne obsodi, ampak mu zaupa vodstvo svoje usode. Mi vemo, da nas je dr. Korošec tako srečno izpeljal iz svetovne vojne, da nismo prišli v kako državo kot premagani, ampak kot svobodni člani nove narodne države, da je po nje govi zaslugi ime Slovencev prvokrat v naslovu svobodne države. Mi vemo, da je ravno on tisti, ki je s svojo železno voljo privedel državno politiko na tisto pot, da bomo Slovenci v Sloveniji samostojni gospodarji, mi vemo, da danes vso državo vodi k redu in pravici, zato ga slovenski narod ne obsoja, zato ga slovenski narod slavi, mu je hvaležen za njegovo delo, mu je zvest!

»Tako je«, so pritrjevali možje in radičevci je prav storil, da jo je hitro popihal okrog vogla, ker so se že ozirali po njem.

»Možje«, je nadaljeval gospodar, »tega se pa moramo danes zavedati, da hočeta Radič in Pribičevič, da sodimo! Dobro, pa sodimo! Naša sodba se glasi: Radičevsko-demokratsko politiko obsodimo v naših krajih — na smrt! Z radičevskim »Kmetijskim

listom« in z demokratsko »Domovino« v peč! Z radičevskim in demokratskim agentom — nobenega posla! Kdor bi delal med nami za to vojnohujskaško politiko, ga bomo javno razkrinkali in mu pokazali, da se ne bo senčil in košatil od truda naših rok, pa naj bo to trgovec ali gostilničar ali kdorkoli! Od uradnikov in državnih nastavljenec zahtevamo, da opuste to izdajalsko politiko! Kajti naj se zavedajo, da kdor danes pljuje na dr. Korošca, ko istočasno je kruh, ki mu ga on daje v našem imenu, tega kruha ni vreden!«

In znova so mu pritrdili vsi navzoči. Pa tudi storili so tako! Ta dan ni šel niti eden k radičevskemu gostilničarju, ki je to nedeljo sam jedel radičevski golaž. Zastonj je liberalni trgovec klical ženkice na lepe židane rute. Niso šle, ker so videle, da je on prodajal liberalne časopise, ki tako hujskajo zoper dr. Korošca in zagovarjajo vojne hujskače.

Možje so se zbrali v prostorih svojega somišljenika in tam so pretehtali vse okolice, kje bi bil še kak nasproten list, zagovornik vojnih hujskačev, da ga pošljejo — v ogenj, na njegovo mesto pa postavijo stražarja miru in naš list »Slovenskega Gospodarja«.

V NAŠI DRŽAVI.

Razbijanje v narodni skupščini. Kričanje opozicijskih listov so prenesli Radičevi in Pribičevičevi pristaši tudi v narodno skupščino, kjer hočejo vsako delo preprečiti. Kričanja in razburjanja je bilo toliko, da se seja ni mogla vršiti in je večina sklenila, da se osem najhujših kričačev izključi od treh sej. To je seveda opozicijo še bolj razkačilo in kaznovani so izjavili, da se udajo le samo sili in ne gredo iz skupščine.

Uporne poslance so znosili iz nar. skupščine! Vseh deset let obstoja na še države še ni bilo slučaja, da bi morala skupščinska straža posredovati. Zgodilo pa se je preteklo soboto. Oni izključeni poslanci niso hoteli iz narodne skupščine, kakor je bil sklep večine. Uprli so se zakonu, ker sklep večine narodne skupščine je zakon. Zato je predsednik skupščine dr. Perič pozval stražo, ki je izključene pozvala, da naj odidejo. Ker pa niso hoteli, jih je straža pograbila in — odnesla iz dvorane. Ali so jih kričači pri tem dobili tudi — s pendrekom, ne povedo!

Nov poslovnik za narodno skupščino. Ker opozicija namenoma izrablja sedanji poslovnik in ovira delo, je večina sklenila, da se poslovnik izpremeni tako, da bo že vnaprej prečil tako surovinsko obnašanje, kakor ga imajo poslanci sedanje opozicije.

Radikalna stranka enotna! Nasprotniki sedanje vlade so zelo upali,

da se bo posrečilo razcepiti radikalno stranko. Toliko časa so podpihovali, da so nezadovoljneži res iznesli neke pritožbe v javnost. Vukičevič se ni ustrašil. Stopil je pred klub. Tam mu je dal zaupnico, le eden sam je glasoval proti. Kaj pa to pomeni pri sto poslancih, lahko vsak sam izračuna!

Vladine stranke so složne. Ker se ni posrečilo, radikalov samih razdvojiti, so začeli sedaj po opozicijskih listih pisariti, da se na tihem borita med seboj Vukičevič in Marinkovič. Dejstvo pa je, da so sedanje vladne stranke složne in pojdejo preko vse opozicije dalje, da izvršijo delo.

Jesenske počitnice v šolah na kmetih. SLS je dosegla, da se je izpolnila želja naših kmetijskih slojev, da bodo na ljudskih šolah že prihodnjo jesen počitnice in se šola začne še le dne 1. oktobra.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Velesile za Jugoslavijo. Poročila iz Londona pravijo, da so novo posojilo Jugoslaviji prevzele Anglija, Francija, Amerika in na pritisk teh treh držav — tudi Italija. Prve tri države so hotele na ta način Italijo prisiliti k miru, da ne bo sama uničevala svojega dela, svojega premoženja. Poleg tega posojila pa se vse štiri države zavežejo, da ščitijo sedanji obseg naše države, kar je zopet dobro, da bo potem mir v Dalmaciji in na madžarski meji.

Čehi z Jugoslavijo. Češka se vedno bolj navezuje na Jugoslavijo. Sedaj se vrše pogajanja za odpravo potnih listov med Jugoslavijo in Češko.

Sporazum z Grško. Naš poslanik v Atenah, v glavnem mestu Grške, je začel z grškim zunanjim ministrom pogajanja za popolen sporazum. Grška ima namreč težke notranjepolitične boje, zato si želi miru s sosedi.

Revolucijska zarota na Portugalskem. Policija v Lisabonu je odkrila revolucijsko zaroto, ki je bila že precej pripravljena. Zarotnike, do 3000, so pozaprl.

Gredo naši v Nemčiji v vlado? Naših somišljenikov je v Nemčiji na milijone. Njihova stranka se naziva centrum, to je: središče. Ni pa še odločeno, ali pridejo v vlado ali ne.

Kdo bo predsednik Združenih držav Severne Amerike? Vsakokratni predsednik Združenih držav Severne Amerike je pravzaprav žrtev, ki jo dotični vzame nase za svojo stranko in si po preteku poslovne dobe želi miru. Dosedanji predsednik Coolidge je ponovno odklonil izvolitev.

Madžarska od Društva narodov — kregana zaradi onega škandala, ko je vozila orožje pod tujim imenom iz Italije.

Na Kitajskem konec vojske. Vodja severne armade Čang-so-lin je bil v vlakcu napaden in smrtno ranjen. Južna armada si je osvojila glavno mesto Peking.